

Uă muncă atâtă de frumósă și de neobosită merită din parte-ne totă respectulă și totă lauda. Căci pêne ș'acele «*Năsdřăvănii ale lui Nastratin Hoge*», împreună cu *Alesandria*, cu *Arghiră Crăișiorulă* și cu cărțile bisericesci, nu pe pușini aă pusă pe lucru ca să 'nvețe carte, numai în dorința d'a sci să le citescă. Și d'aceia amă đisă ș'altă dată că, «cu multă înainte d'aceia, căroră li s'atribuie desvoltarea citirii 'n poporă, răspândirea gustului poesiei ș'atătoră altoră cunoscințe folositoare, Anton Pann sci se se identifice cu caracterulă nașională și se facă, pentru instrucțiune, mai multă pôte de câtă aă făcută, în decimi de ani, sute de scóle după densusulă». (1)

Cătă despre interesulă ce-aă inspirată tot-de-una păcălelile Hogii, acestă mucalită contimpurană ală lui Tamerlan séu Timur-lenk, voiă adauge că, dup' ună ană de la publicarea loră în românesce de Anton Pann, Nasif Mallouf da uă edițiune francesă la Smirna, în alăturare cu testulă turcescă, și că tocmai peste patru ani, la 1857, apărea în Bremen ș'uă traducere nemțescă, sub titlulă de *Meister Nasr-Eddin's, schwanke und rauber und*

TORII LA TĒRA séu Călătoriei lui Moșiu-Albă, aă fostă reproduse, de și pe scurtă și cu prefaceri, în colecțiunea d-lui V. Alesandri, cum suntă, între altele, cele ce începă cu versurile următore :

— Aolică, aoleă
Scolă bărbătelniă meă.

— Aoleă, mă dore spata
Că m'a bătută cu lopata.

— Ie e țerănă, ică glotă,
Ie e bărbătelulă mortă.

— Pe culmița dealului,
Dealului Ardélului.

(1) Veđi ale mele *Incerări critice asupra unoră CREDINTE, DATINE SI MORAVURI ale poporului română* (Bucuresci, 1875, edițiunea autorului) pag. 88, articolulă *Stéua și Vicleimulă*.